

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep 1832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Ella Sulkanen, Managing Editor, 540 S. W. 5th St., Astoria, Ore.
Sylvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 15, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Miten työmaakomiteat toimivat

Industrialistien ja työmaakomitealiikkeen teoreettista pohjaa vastaan täytyy tehdä useita vakavia muistutuksia sikäli kuin he hylkivät kaiken valtiollisen toiminnan ja valtiollista valtaa tavoittavan taistelun, mutta ne toimivat erittäin innostavasti itse työvainajoukkojen keskuudessa niiden vetämissä pois vanhoillisen ammattioninimien ummehtuneesta ilmapiiiristä ja siten kasvattavat joukossa itsenäisyyttä ja toimintatarmoa, joka määrättyjen valtiollisten seikkojen esiintullessa johtaa joukot vallankumouksellisten puolelle. Luonnollisesti tällöin pelkien industrialistien teoreettinen ajatusrakennelma, joka on rajoittunut vain työmaalle ja työmaataisteluun, tulee kärsimään haakerikon mutta jos sen avulla kapitalistien riistojärjestelmän kestäessä on voitu joukkoja innostaa kumouksen johtavalle tielle, niin sekin on arvonsa ansaitseva.

Julkaisemassa tässä englantilaisen työmaakomitealiikkeen (Shop Stewards' Movement) kuuluvan rakennusteollisuusjärjestön kansallissihteerin lentolehdessä sen osan, jossa hän käsittelee työmaakomitealiikkeen järjestöjärjestelmää. Se luostetaan ensin kuninka tämä liike pyrki teollisuuden valtakunnan kaikkialla laajuudessaan työmaatoiminnan kautta, kirjoittaa hän seuraavaa:

Työmaakomitealiikkeen järjestöjärjestelmä on seuraava: kullakin tehtaalla, työpajassa ja työmaalla valitaan työmaakomitea, joka käsittää, sanokaamme edustajan (Steward) kustakin ammattista, työalalta tai osastosta, työmaalla ja edustaja ollen valittu kullakin alalta, muodostavat nämä edustajat Työläisten komitean, sille työmaalle.

He valitsevat keskuudestaan puheenjohtajansa, sihteerinsä ja muutkin toimittajat, joita mahdollisesti tarvitaan. Komitealla ei ole toimintavaltuutta valtaa vaan se on järjestetty hoitamaan asioita ja toimimaan silloin kun työläiset työmaalla näkevät toiminnan välttämättömäksi. Kaikki toiminta on joukkoliikettä. Koskaan ei mikään ryhmä toimi erikseen. Työläisten toiminta ei vaadi minkäänlaisia ulkopuolista sekaantumista asioihinsa. Mahdollisesti tullaan tarvitsemaan apua toisilta työmailta saman teollisuuden alalla ja joskus

toisilta teollisuusaloilta, jotka ovat järjestetyt samalla tavalla.

Kukin työmaa ja tehdas saa laatia omat sääntönsä. Tällainen työmaakomitea on yksi monesta eri työmaiden komiteoista saman teollisuuden alalla samalla alueella. Jotta tämän visin teollisuuden työläisten toiminta saataisiin yhä kiinteämmäksi, muodostavat tämän visin teollisuuden kaikkien työmaiden edustajat Alueneuvoston.

Neuvosto valitsee puheenjohtajan ja sihteerin ja myöskin komitean, johon kuuluu, sanokaamme yksi mies tämän teollisuuden kullakin eri työalalta. Tämä komitea taas toimii koko alueneuvoston määräysten mukaisesti, joka, kuten jo mainittiin, muodostuu koko alueen ja teollisuuden kaikkien työmaiden edustajista, joten kaikki ratkaisut tulevat työläisiltä itseltään. Liike on vieläkin laajempaa, yhdistien alueen kaikki teollisuudet, siten muodostuen teollisuksien Keskusalueneuvoston.

Tämä neuvosto muodostuu sinon alueen kunkin alueneuvoston kahdesta jäsenestä. Nyt tulee välttämättömäksi astua vieläkin pitemmälle ja muodostaa kukin teollisuuden Kansallisen neuvoston, koko maata käsittävä.

Kansallisen neuvoston muodostuu teollisuuden kustakin alueneuvostosta valituista edustajista, joita lähetetään kukin alueneuvostoon kaksi.

Työmaakomitealiikkeenä on kehitysmahdollisuuksia ja seuraava askel tulee mahdollisesti olemaan kaikkien teollisuksien Kansallisen neuvoston perustaminen.

Vieläkin pitemmälle voidaan mennä ja järjestää Maailman Työläisten Kansainvälinen Neuvosto. Näiden viittausten kautta näkee selvästi, että joukot tulevat aina huomioon otetuiksi. Joukot ovat todellisia toiminnan, herroja ja ovat ratkaisevan tekijänä. Kaiken kontrollin ollessa joukkojen käsissä, nopea toimintakin tulee esteettömäksi ja virkailijain herruus poistetuksi, joka liian usein vallitsee useissa järjestöissä, itsenäisen toimintavapauden hengen tunkeutua joukkoihin.

Kukin teollisuuden kuhuksen neuvoston valittujen toimittajien palkka on sen alalla työläisten palkkatason mukainen, joiden työläisten määräyksestä he toimivat. Tämä on hyönteä tärkeää. Poistakaamme keskioluokainen menettely, nostaa miehiä tai naisia yläpuolelle työläisovereista. Nouskaamme kaikki yhdessä. Tämä on välttämättömää, sillä muussa tapauksessa me luomme ruokailuputaiteilijain luokan, jotka lopullisesti menettävät työläisten näkökannan ja katsovat kaikkia tapahtumia omistajain silmälaseilla.

Jos joukot haluavat poistaa henkilön toimesta (järjestön toimesta), voi sen tehdä hyvin nopeasti ilman mitään pitkäaikaisia odotteluita ja monimutkaisia menettelyjä, kuten vanhoissa järjestöissä. Tehdään Työläisten toiminta ei vaadi minkäänlaisia ulkopuolista sekaantumista asioihinsa. Mahdollisesti tullaan tarvitsemaan apua toisilta työmailta saman teollisuuden alalla ja joskus

destä seitsemän vuoteen, enkä nukuin voinut mitään tehdä.

Yhteisliikkeen päämääränä on vapautus valtakunnasta ja tämän päämäärän saavuttamiseksi välttämätön koneiston rakentaminen.

Nyt on tullut aika joukoille määrätä kohtalonsa ja järjestää luokkaliikkeeksi, joka taistelee tieltä ja voimakkaasti ponnistuksen tehdä oleelliseksi mahdollisuudet uudelle yhteiskunnalle, jossa leipurien ei tarvitse laittaa leipää voittoja varten, vaan kansaan syötäväksi, eikä räätälien tarvitse tehdä vaatteita muodottomilla luonohoksilla näyteikkunoissa, vaan ihmisilleenolle, jossa rakennusmiehen ei tarvitse rakentaa palatseja toisille ja itse asua kurjissa hokkeissa, jossa lapsi, äiti, rampa, vanhus ja sairaat saavat osakseen huolempitoa, helpotusta ja mukavuuksia ja jossa niiltä, jotka ovat kykeneviä, mutta kieltäytyvät ottamasta osaa tuotannossa kaikkien yhteiseksi hyväksi, kielletään syömisen oikeus. Ollessamme saavuttaneet tämän päämäärän, unohtakaamme kaikki menneisyyden kauhetukset, kiinnittäkääme tarkoin huomiomme nykyisyyteen ja käsitelkääme tulevaisuutta huolella.

MITÄ YMMARRETTÄÄ TUOTANTOSUHTEILLA

Materialistinen historiankäsitelmä ei ole mikään kaava tai jouko loihittelu, joka ilman muuta selittää kaikki historialliset tapahtumat. Se on tutkimusmenetelmä, jolla tutkitaan yhteiskunnan ja ihmisten elämän tutkimiseen ja välikappale sen ymmärtämiseksi. Materialistinen historiankäsitelmä saattaa meitä etsimään ja löytämään teorian johtavia voimia, se opettaa meitä tuntemaan keinon, joita voimme käyttää, se viittoe tien, jota voimme seurata yleisen sosialistiseen kehitykseen vaikuttamiseksi ja sen johtamiseksi ylös päinpyrkiville urille.

Marx puhuu inhimillisen elämän yhteiskunnallisesta tuotannosta. Yhteiskunta ei loipu poliittisiin rajoihin, sen laajuutta määrää se ihmisryhmä, joka taloudellisesti, elintarpeittensa tuotannossa, on riippuvainen toisten toistensa.

Yhteiskunnallisella tuotannolla tarkoitetaan Marxin mukaan (elintarpeiden), tuotanto (työvälineiden) välineiden tuotanto (valmistusta) ja reproduktionia (uudelleenvalmistusta). Elintarpeita ei tarkoiteta vain sitä, mitä käytetään syömiseen ja juomiseen, vaan kaikkia niitä esineitä, joita käytetään elämän ylläpitoon: ruokaa, juomaa, vaatteita, asuntoa, kaikkea mitä tiede ja taide tarjoaa; teattereita, kirjoja, konsertteja, museoita j. n. e. Kaikki nämä ovat suoransaisia elintarpeita, joita käytetään elämän ylläpitoon. Työvälineitä ovat ne välineet, joita käytetään varsinaisten elintarpeiden valmistukseen: raaka-aineet, työkalut, koneet, työhuoneistot, kuljetusvälineet. Kaikki nämä ovat varsinaisia elintarpeita.

Yhteiskunnallinen tuotanto tarkoittaa siis ihmisten yhteistyötä jossain yhteiskunnassa, elämä ylläpitämiseksi tai uuden elämän luomiseksi. Yhteistyötä saattaa ihmiset aineelliseen ja henkiseen kosketukseen

toistensa kanssa, jokainen elää määrättyjen yhteiskunnallisten olosuhteiden alaisena. Koska nämä suhteet saavat alkuperänsä yhteistyöstä, yhteiskunnallisesta työprosessista, kutsutaan niitä tuotantosuhteiksi tai tielleisesti lausuttuna produktio-suhteiksi.

Marx lausuu edelleen, tuotantosuhteet määrättyllä kehityksellä vastaavat aineellisia tuotantovoimia. Tuotantovoimia, niitä ovat kaikki teknilliset tuotantovälineet, kaikki luonnonvoimat (vesi, ilma j. n. e.) jolla ei ole vain merkitystä maanviljelyksessä vaan myöskin teollisuudessa (esim. salpietarin olluudessa) ja kaikkia minkä raaleja (hiiltä, rautaa j. n. e.), lyhyesti sanottuna, luonto, sikäli kuin se on ihmisen työn alainen. Tuotantovälineiden parantua ja luonnontuotemusten kasvaessa tuotantovoimaksi tulevat yhä täydellisimmiksi. Ja on ilman muuta päivän selvää, että työprosessi on riippuvainen tuotantovoimien kehityksestä. Mitä tehokkaampi on työkalu, mitä enemmän luonto tehdään ihmisen alamaiseksi, sitä korkeammalla on se kehitystaso, jolle työprosessi perustuu. Tuotantosuhde (työprosessi) on riippuvainen tuotantovoimien laadusta! Ja kun yhteiskunnalliset olosuhteet ovat jälleen riippuvaisia tuotannosta, niin seuraa siitä, että sosialiset olosuhteet muuttuvat kun tuotantokin muuttuu. Tuotantovoimien kehityksessä, mut toimiten, millä työvälineillä se tehdään, kas siinä mikä eroittaa taloudelliset aikakaudet. Työvälineet eivät ole vain inhimillisen työvoiman kehityksen mittapuu, mutta myöskin ratkaiseva osoituspuikko, niiden yhteiskunnallisten suhteitten suhteen, joiden alaisina työ tapahtuu. (Marx)

Ihmiskunnan historiaa määrävät setruavat syyt ja seuraukset: tuotantovoimien kehitys kulkee urauttavasti eteenpäin ja luo uusia tuotantotapoja. Määrättyinä aikana ei uusi tuotantotapa vastaa enää yhteiskunnallisia suhteita, jotka ovat vanhentuneet ja vaikuttavat pysäyttävästi. Siellä syntyy taloudellisia, sosialisia ja poliittisia järkkymyksiä ja katastrofeja. Nämä järkkymykset ja katastrofit lakkaavat vasta sitten, kun yhteiskunnalliset olosuhteet ja sen ohella oikeus- ja poliittiset laitokset ovat mukautuneet uuteen tuotantotapaan. Pyrkimyksissämme saada aikaan täydellisin mahdollinen harmonia yhteiskunnan taloudellisen struktuurin ja sille perustuvan juridisen ja poliittisen kerroksen välillä tutustumme historian johtaviin voimiin, jotka tuntemuksemme me saavuttamme käyttämällä materialistisen historiankäsitelmän metodeja.

OPPORTUNISMIN MESTARITTEMPULLIA

Aristide Briand, (Ranskan uusi pääministeri) on Ranskan poliittinen Lloyd George. On perin pohjainen ja kykenevä opportunisti, valmis luopumaan entisistä mielipiteistään ja u-

nohtamaan entiset lausuntonsa voittaakseen puolelleen parlamentin hetkellisen enemmistön, loistava puhuja ja taitava kaupanhieroja. Hänen nimitämissä kyyvissä puutteellisen Legguenin surajaaksi Ranskan pääministerin toimaksi ei merkitse mitään muutosta Ranskan ohjelmassa. Kykenee pitämään tulisia puheita ja syömään Saksan vaikka elävältä edustajamariassa, ja sitten kuitenkin noudattamaan Englannin johtoa ystävällisen kompromissin aikaansaamiseksi Saksan kanssa. Nuoruutensa päivinä oli hän yleislakon apostoli, pitäen sitä työväestön parhaana asena: kumminkin ollessaan pääministerinä, 1910, ensin kutsui rautatieläiset armeijan särkeäseen rautatieläisten lakon. Toisin kuin luopiokumppaninsa Millebrand, hänen on onnistunut säilyttää edustajakamarin vasemman johtajien ystävyys; ja kuitenkin hänen kabinetissaan istuu Ranskan mustimpia taantumuskansallisia jingoisteja. Poincare (Ranskan entinen presidentti) voinee vielä ajaa voittoon "haarniskoidun nyrkin" ohjelmansa, mutta jos Briand näkee tuulen puhaltavan sinne päin, asettaa hän purjeensa tuulen mukaan ja saapuu ensimmäisenä satamaan. — The Nation.

Ottakoot he siis myös historiamme edessä kantaakseen raskaan vastuunsa.

Tämän eron jälkeen, joka loihittomien meidän miehistä, joilla kyllä on kansaan pitkä sosialistinen menneisyys, työskentelemme me illoita kättäksämme puolueemme lujaa ja valtavaa voimaa.

Kaikki ammattiliitot ovat meidän kanssamme. Myös maalaistyöväestö liittot ovat osattaneet mitä hedelmällistä työtä tehdä heidän keskuudessaan, mikä ilmeine heidän kasvavasta solidaarisuudestaan kaupunkityöväestöä kohtaan, luokkajenon, lämmän ainoan tulevaisuuden yhteiskunnan luomisen ehdoton, kasvamisensa. Juuri jyrkkä selvyys poliittisesta, joka kaikkien Kolmannen Internationalen jäsenen on yhteisesti harjoitettava, on se, joka mitä eloisammin tukevat proletariaatin tietoisuuteen.

Täten toteutetaan Ranskassa mitä lähiesintä ja tästä lähtien purkamasta ta liittoa kaikkien kommunistien sosialistien kanssa.

Palkkalaisten Ranska, kapitalistien järjestelmää, sodan ja vararikon järjestyksellä, näiden, riston ja orjien järjestelmää vastaan kapitalistien Ranska, koko luokkajenon kyyliä Ranska, se on meidän kanssamme, juuri se puolustaa täällä, yhdessä kaikkien Kommunistien Internationalen osastojen kanssa, rautatieläisten oikeutta ja vallankumousta, jota imperialistit uhkaavat naimisden perimmällä luokkatarkoituksella "kansallisen puolustuksella". Puolueemme tehtävä on suunnaton mutta se ei pelota meitä.

Vanha maailma järkkyy uuden aihengen tiellä. Tulona kuuluttava vallankumous, joka syntyi Venäjällä ja joka vähin erin varttuu kaikkien mannanmaissa, johtaa miljoonia ja taas miljoonia uusia uskollisia joukkoja, jotka vaativat, mutta nopeasti, ja ratkaisevana milloin koittaa orjien joukkojen vapauttamiseksi. Proletariaatin järjestelmä horjuu perustallaan, jotka jätävät jätettyä perustaa, jota kaivataan jättäen, me annamme sen vain viime iskun.

Proletariat, talonpojat ja työväestö!

Tehdään velvollisuutemme kasvaa ja jän mukana. Ettehan anna vietiä itsenään niiden, jotka luulevat löytävänsä pelkässä parlamentarismissa, sosialistisista periaatteista luopumassa, kaupanhieronansa kapitalistien kanssa ulospäästyksen vallankumouksen versisistä varasta, ette näiden, jotka etsivät hapanoiden teidän koskaan tekemättä mitään ratkaisua ja siten halvat vapautumista työstä.

Te kaikki, vanhat puolueen esitelmät, jotka olte palvelleet sitä uhrattavalla itsepäisyydellä, ja moim kun te nuoret jotka sodan ihmumyrsky on viskannut rivihimme te jatkanette meidän kanssamme yhteistä tekoamme.

Varttukoön puolueemme lujaksi ja kylläiseksi, tulkoon siltä niin jäsenistö kuin luottamushenkilöistensä määrääjä.

Olkoon se menneisyytensä verinen, olkoon se Babeufin arvoineen, olkoon se vuoden 1848 miesten, olkoon se Kommuuni, olkoon se Jauresin olkoon se meille kaikille avautuva loistava tulevaisuuden veroinen.

Taistelut jatkuu mitä huimimpaa mitää laajuusuntalimppina. Meitä edottaa ennakkolta arvaamattomat taistumat. Ahkerokaamme ollaksemme aina valmiina hyökkäykseen ja na pitää silmällä leppymättä, alit varuillaan olevaa vihollistamme. Yhdistäköön Toursin ratkaisu kaikki Ranskan proletariaatit!

IDÄN KANSAT IMPERIALISTIN VIOHLLISIA

Niin kutsutun läheisen idän, joka käsittää entisen Turkin valtakunnan jäännökset — Anatolian, Syyrian, Egyptin ja Mesopotamian — ja Persian sekä Intian "kehityksessä jätessään olevien" kansojen valloittamista lähtymiseen Neuvosto-Venäjään ei johdu satunnaisuudesta tai bolshevistisistä propagandasta. Ilmeisiä on historialliset juurensa kapitalistisen imperialismin kehityksessä. Niille, jotka ovat kuvitelleet ja otaksuneet, että köyhälistön vallankumouso toteutu ensinnä teollisesti kehittyneimmissä maissa ja että niin kutsuttujen takapajulla olevien maiden täytyy ensin kulkea kapitalistisen kehityksen prosessin läpi aste asteita, tuntuu Neuvosto-Venäjän vallankumouso levittäminen itämaihin käsittämättömältä. Nämä maat eivät ole köyhälistön vallankumousoille kypyneet, välttämättä, ja menäänpä niinkin pitkälle, että Neuvosto-Venäjän poliittisessä näissä maissa leimataan vain uuteen kaapuun puuteksi venäläiseksi imperialismit.

Nämä salvaltelijat eivät ole viittaneet syyntä — tai ummistavat he tahallaan silmänsä — tutkimaan oloja, mitkä ajavat nämä kansat yhteistoimintaan Venäjän köyhälistön kanssa kapitalistista imperialismia vastaan.

Sitä alkaen kun Englanti anasti Indian alusmaakseen, ovat idän karat olleet maailman imperialistien pelinappuloita. Englannin edulle oli tärkeää turvata ja pitää avoinna tie Indiaan, sillä tämä kaukainen siirtoma muodostui sen imperialistisen kehityksen kulmakiveksi. Tie Intiaan kulki Turkin alueiden läpi ja sen tähden Englannin ulkopoliittikkaan sisältyi salainen liitto Turkin kansainvälisenä. Turkilla oli vaarallinen vihollinen pohjoisessa, imperialistinen Venäjä, joka väsymättömästi etsi vapautta jättäen maailman kauppareille. Edullisessa asemassa sijaitsevan Konstantinopolin valtaaminen jo varhain muodostui Venäjän ulkopoliittikan pääpyrkimykseksi. Venäjän edulle oli välttämätöntä heikentää Turkia; sen tähden se hurksalla naamarilla rupeoi Turkin ikeen alla olevien kristittyjen kansojen "suojelijaksi", kihoitti armenialaisia valtaamaan turkkilaisien talonpoikien mat. Siihen asti olivat Turkin kristityt säästyneet verilyölyiltä, sillä puhumattakaan suvaitsevaisuusmuut oskolaisia kohtaan on tunnettu. — Turkissaan kristittyjen valnoamat juutalaiset löysivät turvapaikan: Konstantinopolissa, Palestiinassa ja Egyptissä saivat kristityt häiritsemättä palvoa jumalansa. Täten veh-

keilemällä Turkin kristittyjen aikeiden suojoijana Venäjän ainoana tarkoituksena oli sisäisen eripuraisuuden kautta heikentää Turkin valtaa.

Englannin edulle taas oli välttämätöntä säilyttää Turkin itsenäisyys, sillä se näki vaikutusvaltansa idässä ja Indian kauppatien uhatuksi, jos Venäjä joutuisi Konstantinopolin herraksi. Kun Venäjän sotajoukot Aleksanteri I:n aikana käydyssä Turkin-Venäjän sodassa saivat Konstantinopolin edusalla ja tämä kaivat uudeksi heidän oli läpääntäessä Ryssä syliin, kutsuttiin Berliinin kongressi v. 1885 nopeasti koolle Englannin vaikutuksesta. Englannin pääministerin, lordi Beaconsfieldin (Disraelin) ja Bismarckin, valta-aseman noussesta Saksan "rautakanslerin" vaikutuksesta riistettiin Venäjältä voiton hedelmät. Rumania sai itsenäisyytensä, osittain myös Bulgaria. Venäjä sai pitää ainoastaan Taka-Kaukasian anastamansa Karsin ja Azerbaidjanin maakunnat. Läheisen idän kysymys ei luonnollisestikaan tullut ratkaistuksi — Turkki jäi itsenäiseksi heikentyneenä ja valkauntuena. Taloudellisesti kokonaan Englannin ja Ranskan pankkireitistä riippuvaiseksi, joille sen täytyi antaa pantiksi tullituloja, pankki ja teollisuuslaitoksensa sekä myöntää rautatie- ja vesitekoelkkuksia. Näin oli Turkin kansa todellisuudessa vuodattanut verta Englannin ja Ransgan imperialistien puolesta käydessään sotaa

"kristittyä suojelevaa" Venäjää vastaan. Venäjä jäi katkerana johmoaan aseitaan tulevaisuuden varalle.

Tämän jälkeen törmäsi Englannin ja Venäjän edut yhteen Persiassa, jonka nämä valtas viimein "sivonnollisesti" jatkavat keskenään kahdeksi vaikutusalueeksi, pohjoinen kuului Venäjälle ja eteläinen Englannille. Persia odotti Turkin kohtalo imperialistien riistoluena. Englannin ja Venäjän tilapäisesti rauhallinen sopimus Persian jatkamisen suhteen joutui siltä, että sillä välin oli nousseet voimakas kilpailu imperialistien Saksan, joka uhkasi samalla tavalla molempien etuja.

Mahtavaksi paisuut Saksan tarvitsi myös tilaa maailmanmarkkinoilla. Sen imperialismi myös vaati uusia valta-alueita. Sen siirtomaat olivat kaukana, epäedullisissa mailmankojissa, tuottaen ainoastaan tappiota. Saksan pyrkimysten tiellä oli Englanti, merten valtias. Saksan oli luojassa liittosa Itävallan kanssa, ja käsittien kuinka vaikeata oli yrittää mieren herruutta Englannista anastaa. Saksan imperialistit summasivat ahaan katseensa Läheiseen Idään. Siellä oli Suezin kanava Englannin imperialismin "Aktiivien kantapäjä", jota voitoin uhata maitse Turkin avulla. Saksan ja Itävalta näinollen pyrkivät liittoon Turkin kanssa. Toiveet toteutuivat Turkin nationalistien eli nuorturkkilaisien vallankumouksessa yhdeksän vuotta sitten.

Uusilta vasalleltaan, nuorturkkilaisilta, Saksan sai useita tärkeitä myönnytyksiä, m. m. myönnötyksen Bagdadin radan rakentamiseen.

Asema oli nyt siihen mittaan kirjastunut, että imperialistien täytyi lopulta ratkaista maailmanmarkkinoiden herruskysymys keskinäisellä sodalla ja niin puhkesi vu. 1914-1918 sota. Sen tehtävänä ennenkaikkea oli ratkaista Läheisen idän herruskysymys kahden kilpailijan imperialistisen ryhmän välillä. Englanti kiirehti turvaamaan Suezin kanavaa valtaamalla Egyptin täydellisesti ja tekemällä samalla kauniita lupauksia Egyptin itsenäisyydestä. Kun sota venyi pitkälliseksi ja uhkasi päätyä onnettomasti ententele, he Saksan Mesopotamian suurista sotajoukoja keskittänyt Englanti itäsuojeluden myös Arabialle, jos tämä liittoutuisi sotimaan Turkkia vastaan. Arabialainen prinssi Feisal julistettiin kunninkaaksi ja hänelle luovutettiin todellinen itsenäisyys Arabiassa ja Syyriassa. Itsemääräyslupauksilla herätettiin täten idän kansoissa uusia toiveita.

Tuli sitten Versaillesn väkivalta-rauha kaikkine pettymyksineen. Voittajat olivat saalinajolla. Häikäilemättä jätettiin Turkin entiset alueet. Idän kansat saivat kokea surkean pettymyksen. Vetoukukset itsenäisyydelupauksien olivat kuitenkin turhat — Ranska lähetti sotajoukkoja Syyriaan ja ryhtyi väkivaltaa anas-

tamaan arabialaisten ja syyrialaisien alueita. Idän kansoille selvisi mitä merkitsevät Euroopan valtojen lupaukset. Tyytymättömyys levisi kaikkialle — Arabiassa, Mesopotamiassa ja Egyptissä nousi kansa vastarintaan vieraita pettureita vastaan.

Turkki, joka seitsemänkymmentä vuotta melkein yhtämittain oli saanut taistella imperialistien sotia, paloteltti. Englanti valtaisi Konstantinopolin, pakottaen sultaanin allekirjoittamaan väkivaltrauhan. Vähän Aasian turkkilaiset talonpojat eivät alistuneet, vaan nousivat ase kädessä vastustamaan koko imperialistista maailmaa, ninkuin se oli nähty venäläisen talonpojan ja työläisen nousun. Paljon kärsinyt Turkin talonpoika on oppinut vihaamaan Europan suurvaltoja, se käsittää nyt, että ne ovat syyllisiä hänen kärsimyksiinsä, hyödyttömiin venenvaltuuksiin ja kurjuuteen.

Persian talonpoika on oppinut saman läksyn. Tyytymättömänä kärsellen persialainen talonpoika vieraita maahantunkeilijoita, joita ei ollut mitään hyvää odotettavana. Se oppi myös vihaamaan Teheranin hallitusta, joka oli liittosa vieraiden sortajien kanssa. Indialla olevista uskonnollisista, joiden kanssa ovat läheisessä vuorovaikutuksessa, he olivat oppineet tuntemaan Indian surullisen kohtalon Englannin riistoluena.

Köyhälistön vallankumouso Venäjällä toi mukanaan toivonsäteen idän sortetuille kansoillekin. Sen lämmin

hehku alkoi sulattaa toivotonmuutoksia rautaa. Se lupasi vapauttaa imperialistien ikeestä, ja se toteutti toillään lupaukset. Vallankumouksellinen Venäjä komensi tsaarin sotajoukot persiasta ja Turkista, se tarjosi rauhaa ja ystävyyttä. Se taisteli itsen elämän ja kuoleman taistelua samana ja imperialisteja vastaan. Niinkuin väkivä magneetti veti vallankumouksellisen Venäjän puoleensa, antautuuta intoa ja rohkeutta. Sama päättää — taistelu maailman ainoan imperialistista vastaan yhdistää joudumme kättä isän sortettu kansa liittoon köyhälistön Venäjän kansainvälisen liike ei ole sama oikeassa merkityksessä proletariaatin kumoukselliseksi. Se on enemmässä tai vähemmässä määrässä nationalistista. Mutta köyhälistön mailmanpolitiikassa tämä seikka nykyhetkellä on saman tekevää. Samalla kun Neuvosto-Venäjä on poliittisista syyistä liittoutunut nationalistien liikkeiden kanssa, avustavien maiden taistelu, samalla levittää kommunistinen valistus kansanjoukkoihin. Samalla kun köyhälistön vallankumouso suojelee sortettuja kansoja, samalla taistelee se taantumuskansallisia ilmiöitä vastaan, kumouksellisia ja pan-islamilaistensa patriarkalisia ja pan-islamilaistensa vartajia, jotka kehitys tulee aikomusjärjyttämään. Kolmannen Internationalen toinen kongressi on selvästi pirtein määrännyt menettelytavan, joiden kautta idän kansojen tie vapauten kulkee. — S. S.